

31991L0496

1991 9 24

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 268/56

TARYBOS DIREKTYVA

1991 m. liepos 15 d.

nustatanti gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičianti Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB

(91/496/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

kontrolės postai, siunčiant į juos pareigūnus, įpareigotus tikrinti iš trečiųjų šalių įvežamus gyvūnus;

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

kadangi nustatyti bendruosius principus Bendrijos lygiu būtina dar ir dėl to, kad ateityje sukūrus vidaus rinką turės būti panaikinta vidaus pasienio kontrolė;

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

kadangi Direktyvos 89/662/EEB ⁽³⁾, 90/425/EEB ir 90/675/EEB turėtų būti iš dalies pakeistos, kad būtų suderintos su šia direktyva;

kadangi gyvūnai nurodyti Sutarties II priede;

kadangi Bendrijos veterinarinių patikrinimų organizavimo principai, taikomi gyvūnams, atvežtiems iš trečiųjų šalių, garantuoja tiekiamą ir rinkos stabilumą, taip pat sudaro galimybę suderinti priemones, garantuojančias gyvūnų sveikatos apsaugą;

kadangi būtina priimti nuostatą dėl tam tikrų pereinamojo laikotarpio priemonių, kurios padėtų lengviau pereiti prie šios direktyvos nustatytų naujų patikrinimo priemonių;

kadangi 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽³⁾ 23 straipsnyje numatyta, kad Taryba turi nustatyti taisykles ir bendruosius principus, kuriais vadovaujantis būtų tikrinami iš trečiųjų šalių importuojami gyvūnai, kuriems taikoma minėta direktyva;

kadangi šios direktyvos taikymui skirtas priemones patvirtinti turėtų Komisija,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ,

1 straipsnis

kadangi prieš patenkant į Bendrijos teritoriją turi būti patikrinti visų gyvūnų iš trečiųjų šalių siuntų dokumentai ir identiškas;

1. Iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų gyvūnų veterinarinį patikrinimą atlieka valstybės narės, remdamosi šia direktyva.

kadangi turėtų būti tiksliai apibrėžti Bendrijoje galiojantys principai dėl fizinio patikrinimo, atliekamo kompetentingos veterinarinės institucijos, organizavimo ir vėlesnių patikrinimų;

2. Ši direktyva netaikoma veterinariniams naminių gyvūnėlių, kuriuos keliautojai vežasi kartu su savimi nekomerciniais tikslais, išskyrus arklinių šeimos gyvūnus, patikrinimams.

kadangi turi būti priimta nuostata dėl apsaugos priemonių; kadangi šiuo požiūriu Komisijai turi būti suteikta veikimo laisvė, ypač lankytis objektuose ir, atsižvelgiant į aplinkybes, patvirtinti atitinkamas priemones;

2 straipsnis

kadangi siekiant sklandaus tikrinimo sistemos funkcionavimo turi būti sukurta patvirtinimo procedūra ir tikrinami pasienio

1. Šioje direktyvoje taikomi Direktyvos 90/425/EEB 2 straipsnio apibrėžimai.

2. Be to, taikomi šie apibrėžimai:

a) „dokumentų patikrinimas“ – tai veterinarijos sertifikatų arba kitų dokumentų, lydinčių gyvūnus, patikrinimas;

⁽¹⁾ OL C 89, 1991 4 6, p. 5.

⁽²⁾ OL C 183, 1991 7 15.

⁽³⁾ OL 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/174/EEB (OL 85, 1991 4 5, p. 37).

⁽⁴⁾ OL 395, 1989 12 30, p. 13.

- b) „identiško patikrinimas“ – tai tik vizualinis įvežamų gyvūnų patikrinimas, ar gyvūnai atitinka dokumentuose arba sertifikatuose nurodytus gyvūnus ir ar jie paženklinoti tinkamais ženklais;
- c) „fizinis patikrinimas“ – tai gyvūno patikrinimas, jei reikalinga, mėginių paėmimas bei laboratorinis tyrimas ir prireikus papildomi patikrinimai karantino metu;
- d) „importuotojas“ – tai fizinis arba juridinis asmuo, pateikiantis gyvūnus importui į Bendriją;
- e) „siunta“ – tai tos pačios rūšies gyvūnai, kuriems išduotas vienas veterinarijos sertifikatas arba kitas dokumentas, kurie vežami viena transporto priemone iš tos pačios trečiosios šalies arba iš vienos tos šalies dalies;
- f) „pasienio kontrolės postas“ – tai bet kuris kontrolės postas, esantis netoli nuo vienos iš teritorijų, nurodytų 1990 m. gruodžio 10 d. Tarybos direktyvos 90/675/EEB, nustatančios principus, reglamentuojančius produktų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų organizavimą⁽¹⁾, I priede, išorės sienų ir paskirtų bei patvirtintų remiantis 6 straipsniu.

I SKYRIUS

Organizavimas ir vėlesni patikrinimai

3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad:
- a) importuotojai yra įpareigoti prieš vieną darbo dieną pasienio kontrolės posto, kuriam gyvūnai turi būti pristatyti, veterinarijos darbuotojams pranešti apie: gyvūnų skaičių, pobūdį ir numatomą atvykimo laiką;
- b) gyvūnai, oficialiai prižiūrint, yra tiesiogiai nukreipiami į pasienio kontrolės postą, kaip nurodyta 6 straipsnyje, arba, jei reikia, į karantino centrą, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antroje įtraukoje;
- c) gyvūnai negali būti išvežti iš posto arba centro, išskyrus atvejus, jei nepažeidžiant specialiųjų nuostatų, kurios turi būti priimtos 23 straipsnyje nustatyta tvarka, buvo pateiktas toks įrodymas:
- i) sertifikatas, nurodytas 7 straipsnio 1 dalies antroje įtraukoje arba 8 straipsnyje, kur nurodoma, kad veterinariniai tokių gyvūnų patikrinimai atlikti laikantis 4 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a, b ir d punktų bei 8 ir 9 straipsnių kompetentingai institucijai priimtinu būdu;

- ii) kad už veterinarinius patikrinimus yra apmokėta ir atitinkamai atvejais kad yra sumokėta įmoka už 10 straipsnio 1 dalies antroje ir trečioje įtraukose bei 10 straipsnio 6 dalyje ir 12 straipsnio 2 dalyje nurodytas išlaidas;
- d) muitinė neišduoda leidimo išleisti į laisvą apyvartą gyvūnus į teritorijas, nurodytas Direktyvos 90/675/EEB I priede, išskyrus atvejus, jeigu, nepažeidžiant specialiųjų nuostatų, kurios turi būti priimtos 23 straipsnyje nustatyta tvarka, yra pateikiami įrodymai, kad laikytasi c punkto reikalavimų.

2. Prireikus 23 straipsnyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės.

4 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad nepaisant gyvūnų paskirties muitinės, kiekviena iš trečiųjų šalių atvežta gyvūnų siunta turi būti patikrinta ir patvirtinta veterinarijos pareigūno, kuris viename iš pasienio kontrolės postų, kurie yra vienoje iš Direktyvos 90/675/EEB I priede nurodytų teritorijų, turi atlikti dokumentų ir identiškumo patikrinimą, siekdamas nustatyti:

- jų kilmę,
 - jų tolimesnę paskirties vietą, ypač tranzito atveju arba vežant gyvūnus, kurių prekyba nėra suderinta Bendrijos lygiu arba kurie turi atitikti konkrečius reikalavimus, Bendrijos sprendimu pripažintus paskirties valstybei narei,
 - kad sertifikatų arba dokumentų įrašai suteikia Bendrijos taisyklėse numatytas garantijas arba Bendrijos lygiu nesuderintos prekybos gyvūnais atveju – garantijas, numatytas nacionalinėse taisyklėse tais atvejais, kuriems taikoma ši direktyva.
2. Nepažeidžiant išimčių, numatytų 8 straipsnyje, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas privalo atlikti į pasienio kontrolės postą pristatytų gyvūnų fizinį patikrinimą. Tokį patikrinimą visų pirma sudaro:
- a) klinikinė gyvūnų apžiūra, siekiant įsitikinti, ar gyvūnai atitinka sertifikate arba lydraštyje nurodytą informaciją ir yra sveiki klinikinio požiūriu.
- 23 straipsnyje nustatyta tvarka ir laikantis tam tikrų sąlygų bei pagal ta pačia tvarka nustatytas taisyklės, gali būti nukrypstanta dėl tam tikrų kategorijų ir rūšių gyvūnų individualaus klinikinio tyrimo;
- b) laboratoriniai tyrimai, kurie laikomi būtinais arba kurie numatyti Bendrijos taisyklėse;
- c) galimi oficialiai paimti mėginiai likučiams nustatyti ir kuo skubiau iširti;

⁽¹⁾ OL L 373, 1990 12 31, p. 1.

- d) patvirtinimas, kad laikomasi būtiniausių reikalavimų, išdėstytų 1977 m. liepos 18 d. Tarybos direktyvoje 77/489/EEB dėl gyvūnų apsaugos tarptautinio vežimo metu ⁽¹⁾.

Atliekant tolimesnį vežimo patikrinimą ir prirėkus tikrinant, ar laikomasi papildomų paskirties ūkio reikalavimų, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, naudodamasis keitimosi informacija sistema, nurodyta Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnyje, perduoda paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms būtiną informaciją.

Kai kurias užduotis, vadovaujant oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui, gali atlikti kvalifikuoti atitinkamai parengti darbuotojai.

3. Tačiau nukrypstant nuo 1 ir 2 dalies nuostatų, gyvūnų, atvežtų į Direktyvos 90/675/EEB I priede nurodytų teritorijų uostus arba oro uostus, identifikavimo patikrinimas ir fizinis patikrinimas gali būti atliktas paskirties uoste arba oro uoste, jeigu tame uoste yra pasienio kontrolės postas, kaip nurodyta 6 straipsnyje, ir jeigu gyvūnai toliau bus plukdomi arba skraidinami tuo pačiu laivu arba orlaiviu. Tokiais atvejais kompetentinga institucija, kuri vykdo dokumentų patikrinimą, tiesiogiai arba per vietos veterinarijos tarnybą, taikydama Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnyje aprašytą keitimosi informacija sistemą, paskirties valstybės narės kontrolės posto oficialiai paskirtą veterinarijos gydytoją informuoja, kad gyvūnai buvo praleisti.

4. Visas išlaidas, susijusias su šio straipsnio taikymu, apmoka siuntėjas, siuntos gavėjas arba jų agentas ir valstybė narė jų neatlygina.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, įskaitant susijusias su padėjėjų mokymu ir kvalifikacija, prirėkus priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

5 straipsnis

Įvežti gyvūnus į teritorijas, nurodytas Direktyvos 90/675/EEB I priede, draudžiama, jei tikrinimo metu nustatoma, kad:

- gyvūnų rūšys, kurių importui taikomos taisyklės yra suderintos Bendrijos lygiu, nepažeidžiant konkrečių reikalavimų, nurodytų Direktyvos 90/426/EEB ⁽²⁾ 19 straipsnyje dėl arklinių šeimos gyvūnų iš trečiųjų šalių judėjimo ir importo, yra atvežtos iš trečiosios šalies arba trečiosios šalies teritorijos ar teritorijos dalies, neįtrauktų į sąrašus, sudarytus remiantis šioms rūšims taikomomis Bendrijos taisyklėmis, arba jei iš jų importuoti yra draudžiama Bendrijos sprendimu;
- kiti a punkte nepaminėti gyvūnai neatitinka nacionalinių taisyklių, atitinkančių šioje direktyvoje reglamentuojančius įvairius atvejus, reikalavimų;

- gyvūnai serga arba įtariama, kad serga ar yra užsikrėtę užkrečiama arba žmonių ar gyvūnų sveikatai pavojinga liga, arba dėl kitų Bendrijos taisyklėse nurodytų priežasčių;

- eksportuojanti trečioji šalis nesilaikė Bendrijos taisyklėse numatytų reikalavimų;

- gyvūnų toliau vežti negalima dėl jų būklės;

- veterinarijos sertifikatas arba dokumentas, lydintis gyvūnus, neatitinka reikalavimų, nustatytų laikantis Bendrijos taisyklių, arba, jei tokios taisyklės nėra suderintos – nacionalinių taisyklių, atitinkančių šioje direktyvoje aprašytus įvairius atvejus, reikalavimų.

Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 23 straipsnyje nurodyta tvarka.

6 straipsnis

- Pasienio kontrolės postuose turi būti laikomasi šio straipsnio reikalavimų.

- Pasienio kontrolės postai turi būti:

- įrengti įvažiavimo į vieną iš Direktyvos 90/675/EEB I priede nurodytų teritorijų vietoje;

Tačiau kontrolės postas gali būti įkurtas tam tikru atstumu nuo įvažiavimo vietos, jeigu dėl geografinių apribojimų (pavyzdžiui, iškraunant prieplaukose, geležinkelio stotyje, perėjimuose) kontrolės postas yra statomas toli nuo ūkių arba vietų, kur laikomi gyvūnai, galintys būti užsikrėtę užkrečiamosiomis ligomis;

- įrengti muitinės teritorijoje, kad būtų galima atlikti kitus administracinius formalumus, įskaitant muitinės formalumus, susijusius su importu;

- paskiriami ir tvirtinami laikantis 3 dalies reikalavimų;

- vadovaujami oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo, atsakingo už patikrinimus. Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas gali turėti specialiai parengtą pagalbinį personalą, kuris dirba jam vadovaujant.

3. Iki 1992 m. sausio 1 d., kai nacionalinės institucijos sudarė pasienio postų galutinį sąrašą, Komisijai turi būti pateiktas naujas pasienio kontrolės postų, atsakingų už veterinarinius gyvūnų patikrinimus, sąrašas, kurį sudaro valstybės narės kartu su Komisijos padaliniais, tikrinančiais, ar jie atitinka būtiniausias A priede nurodytus reikalavimus, ir informacija, kurioje būtų nurodyta:

⁽¹⁾ OL L 200, 1977 8 8, p. 10.

⁽²⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 42.

- a) pasienio kontrolės posto tipas:
- uosto,
 - oro uosto,
 - patikrinimo vieta keliuose,
 - patikrinimo vieta geležinkelyje;
- b) gyvūnų pobūdis, kurie gali būti tikrinami konkrečiame pasienio kontrolės poste, aprūpintame atitinkama įranga ir veterinarinių specialistais, nurodant gyvūnus, kurių tokiuose pasienio postuose patikrinti negalima, ir darbo valandas, kuriomis tokiam specialiai patvirtintame pasienio kontrolės poste priimami registruoti arklinių šeimos gyvūnai;
- c) darbuotojai, atliekantys veterinarinį patikrinimą:
- oficialiai paskirtų veterinarijos gydytojų skaičius, iš jų skiriant bent vieną oficialiai paskirtą veterinarijos gydytoją nuolatos budėti pasienio kontrolės posto darbo valandomis,
 - specialiai parengtų pagalbinių darbuotojų arba padėjėjų skaičius;
- d) įrengimų ir patalpų aprašas, kurie reikalingi:
- dokumentų patikrinimui,
 - fiziniam patikrinimui,
 - mėginiams paimti,
 - pagrindiniams tyrimams, nurodytiems 4 straipsnio 2 dalies b punkte, atlikti,
 - specialiems oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo užsakytiems tyrimams atlikti;
- e) patalpų, kuriose, jei reikia, būtų laikomi gyvūnai iki paaiškės tyrimų rezultatai, talpumas;
- f) įranga, kuri leistų greitai apsieisti informacija, ypač su kitais pasienio kontrolės postais;
- g) prekybos apimtis (konkrečiame pasienio kontrolės poste tikrinamų gyvūnų tipai ir skaičius).

4. Kartu su kompetentingomis nacionalinėmis institucijomis Komisija tikrina, ar pasienio kontrolės postuose, paskirtuose remiantis 3 dalies reikalavimais, taikomos vienodos veterinarinio patikrinimo taisyklės ir ar įvairiuose pasienio postuose sukurta reikalinga infrastruktūra atitinka būtiniausias A priede išdėstytus reikalavimus.

Iki 1992 m. sausio d. Komisija pateikia Veterinarijos nuolatiniam komitetui pranešimą apie pirmoje pastraipoje minimo patikri-

nimo rezultatus ir pasiūlymus dėl Bendrijos pasienio kontrolės postų sąrašo. Šis sąrašas tvirtinamas ir papildomas naujais duomenimis 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

Minėtame pranešime nagrinėjamos problemos, su kuriomis susidurtų tam tikros valstybės narės, jei dėl 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto galutinio sąrašo sudarymo 1992 m. liepos 1 d. būtų neįtrauktas didelis pasienio kontrolės postų skaičius.

Atsižvelgiant į šiuos sunkumus, kai kuriems pasienio kontrolės postams leidžiama veikti ir toliau, skiriant ne ilgesnį kaip trejų metų laikotarpį įsigyti įrengimus ir sukurti atitinkamas struktūras, kurie atitiktų šios direktyvos reikalavimus.

Patvirtintų pasienio inspekcijų postų sąrašą ir jo papildymus Komisija skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

5. Jei reikia, 23 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio įgyvendinimo taisykles.

7 straipsnis

1. Jeigu tų rūšių gyvūnai, kurių importo taisyklės yra suderintos Bendrijos lygiu, nėra pateikti rinkai, esančiai valstybės narės, kurioje buvo atlikti 4 straipsnyje minėti patikrinimai, teritorijoje, pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, nepažeisdamas konkrečių reikalavimų, taikomų registruotiems arklinių šeimos gyvūnams, kurie yra lydimi Direktyvoje 90/427/EEB ⁽¹⁾ nurodyto identifikavimo dokumento:

— išduoda suinteresuotam asmeniui gyvūnų sertifikato originalo kopiją arba, jeigu gyvūnų siunta yra išskaidyta, keletą patvirtintų kopijų; tokios kopijos galioja ne ilgiau kaip 10 dienų,

— išduoda sertifikatą pagal pavyzdį, Komisijos parengtiną 23 straipsnyje nustatyta tvarka, kuriame pažymima, kad 4 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies a, b ir d punktuose paminėti patikrinimai atlikti oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui priimtiniu būdu, nurodomas paimtų mėginių pobūdis bei laboratorinių tyrimų rezultatai arba kada jie turėtų būti gauti,

— saugo sertifikato arba sertifikatų, lydinčių gyvūnus, originalus.

2. Išsamios šio straipsnio 1 dalies taikymo taisyklės priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Po pasienio kontrolės postuose atlikto patikrinimo gyvūnai, kurie nurodyti 1 dalyje ir kuriuos leidžiama įvežti į Direktyvos 90/675/EEB I priede nurodytas teritorijas, gali būti parduodami taip, kaip nurodyta Direktyvoje 90/425/EEB pateiktose veterinarinių patikrinimų taisyklėse.

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 55.

Informacijoje, kurią kompetentingos institucijos iš paskirties vietos siunčia taikydamos Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnyje pateiktą keitimosi informacija sistemą, visų pirma turi būti nurodyta:

- ar gyvūnai yra skirti valstybei narei ar kitai, konkrečius reikalavimus atitinkančiai vietai,
- kad mėginiai paimti, bet tyrimų rezultatai, transporto priemonei išvykstant iš pasienio kontrolės posto, nėra žinomi.

8 straipsnis

A. Valstybės narės garantuoja, kad:

1. toms importuojamų gyvūnų rūšims, kurioms netaikomas Direktyvos 90/425/EEB A priedas, bus atliekami veterinariniai patikrinimai laikantis šių nuostatų:
 - a) gyvūnams, kurie pristatomi tiesiai į juos importuojančios valstybės narės pasienio kontrolės postus, tuose postuose atliekami visi 4 straipsnyje nurodyti patikrinimai;
 - b) jeigu gyvūnai pristatomi į pasienio kontrolės postą, esantį kitos valstybės narės teritorijoje, šiai iš anksto sutikus:
 - i) šiame poste atliekami visi 4 straipsnyje nurodyti patikrinimai paskirties valstybės narės vardu, užtikrinant, kad būtų laikomasi jos gyvūnų sveikatos reikalavimų;
 - ii) arba susitarus dviejų valstybių narių, arba prireikus valstybės narės ar valstybių narių, per kurių teritoriją vežami gyvūnai, centrinėms kompetentingoms institucijoms, šiame poste atliekami tik 4 straipsnio 1 dalyje nurodyti patikrinimai, tačiau tuo atveju patikrinimai, nurodyti 4 straipsnio 2 dalyje, atliekami paskirties valstybėje narėje.

Tačiau pastaruoju atveju gyvūnus iš pasienio kontrolės posto, juos identifikavus ir patikrinus dokumentus, leidžiama išvežti tik antspaudouose transporto priemonėse ir tik po to, kai oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas:

- sertifikato kopijoje arba, išskaidžius gyvūnų siuntą, jo kopijose įrašo, kad gyvūnai buvo praleisti per postą ir patikrinimas buvo atliktas,
- pagal keitimosi informacija sistemą, numatytą Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnyje, informuoja paskirties vietos arba, jei reikia, valstybės narės arba valstybių narių, per kurias vežami gyvūnai, veterinarijos institucijas apie tai, kad gyvūnai buvo pra-

leisti per postą,

- nepaisant 3 straipsnio 1 dalies c punkto, suteikia patvirtinimą dėl pateiktų gyvūnų pasienio kontrolės posto kompetentingai muitinės tarnybai.

Skerstinų gyvūnų atveju valstybės narės gali naudotis tik i papunktyje nurodytu sprendimu.

Apie pasinaudojimo sprendimu, numatytu ii papunktyje, atvejus valstybės narės informuoja Komisiją ir kitų valstybių narių, priklausančių Veterinarijos nuolatiniam komitetui, atstovus;

2. iki tol, kol bus priimti specialūs Bendrijos taisyklėse numatyti sprendimai, gyvūnai, prekybą kuriais reglamentuoja Bendrijos lygiu suderintos taisyklės, tačiau kurie yra kilę iš trečiųjų šalių ir jiems vienodi sveikatos reikalavimai dar nėra priimti, importuojami laikantis šių sąlygų:

- trečiojoje šalyje, iš kurios yra siunčiami, jie turi išbūti mažiausiai laikotarpius, kurie nurodyti 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 72/462/EEB dėl sveikatos ir veterinarinio patikrinimo problemų importuojant galvijus, avis ir ožkas, kiaušes bei šviežią mėsą ir mėsos produktus iš trečiųjų šalių ⁽¹⁾ 10 straipsnio 1 dalyje,
- jiems turi būti atlikti 4 straipsnyje nurodyti patikrinimai,
- iš pasienio kontrolės posto arba karantino centro gyvūnai arba gyvūnų siuntos gali būti išvežti tik juos patikrinus ir nustatčius, kad:
 - i) nepažeidžiant specialiųjų reikalavimų dėl Bendrijoje nežinomų ligų, kurie taikomi konkrečioms trečiosioms šalims, gyvūnai arba gyvūnų siuntos atitinka gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus prekiaujant konkrečiomis gyvūnų rūšimis, kurie išdėstyti direktyvose, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priede, arba gyvūnų sveikatos reikalavimus, išdėstytus Direktyvoje 72/462/EEB;
 - ii) arba vienos ar daugiau konkrečių ligų atžvilgiu atitinka reikalavimus abipusiškumo pagrindu pripažintus, laikantis 23 straipsnyje nustatytos tvarkos, tapačiais trečiosios šalies ir Bendrijos reikalavimams;
- jei gyvūnai yra skirti valstybei narei, kuri gauna papildomas garantijas, numatytas Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies e punkto iii ir iv papunkčiuose, jie

(1) OL L 302, 1972 12 31, p. 28. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/266/EEB (OL L 134, 1991 5 29, p. 45).

turi atitikti atitinkamus reikalavimus, nustatytus Bendrijos vidaus prekybai,

— skerdimui skirti gyvūnai, juos patikrinus pasienio kontrolės poste, turi būti vežami į paskirties skerdyklą, o veisimui ir produkcijai skirti gyvūnai arba akvakultūros gyvūnai turi būti pristatyti į paskirties ūkį;

3. 1 ir 2 dalyse nurodytų patikrinimų metu nustatius, kad gyvūnas arba gyvūnų siunta neatitinka minėtose dalyse išdėstytų reikalavimų, toks gyvūnas arba siunta negali būti išvežti iš pasienio kontrolės posto arba karantino centro, ir jiems taikomas 12 straipsnis;

4. jei 1 dalyje nurodyti gyvūnai nėra skirti valstybės narės, kurioje buvo atlikti veterinariniai patikrinimai, rinkai, taikomos 7 straipsnio nuostatos, ypač dėl sertifikatų išdavimo;

5. paskirties vietoje veislei ir produkcijai skirti gyvūnai yra kompetentingų veterinarinių institucijų priežiūroje. Po tam tikro laiko, kuris skirtas stebėti ir nustatomas 23 straipsnyje nustatyta tvarka, gyvūnus leidžiama teikti Bendrijos vidaus prekybai tomis sąlygomis, kokios yra nurodytos Direktyvoje 90/425/EEB.

Skerdimui skirtiems gyvūnams paskirties skerdyklose yra taikomos Bendrijos taisyklės, skirtos tam tikros rūšies gyvūnams skersti.

B. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, jei reikia, priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

1. Valstybės narės leidžia per savo teritoriją vežti gyvūnus iš vienos trečiosios šalies į kitą trečiąją šalį, jeigu:

a) leidimą tokiam vežimui yra anksčiau išdavęs valstybės narės, kurios teritorijoje šiems gyvūnams turi būti atlikti 4 straipsnyje nurodyti patikrinimai, pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtas veterinarinis gydytojas ir, jei reikia, valstybės narės arba narių, per kurių teritorijas vežami gyvūnai, centrinė kompetentinga institucija;

b) suinteresuota šalis pateikia įrodymų, kad trečioji šalis, į kurią siunčiami gyvūnai, juos pervežus per vieną iš teritorijų, nurodytų Direktyvos 90/675/EEB I priede, išsipareigoja jokiomis aplinkybėmis nedrausti įvežti arba neišsiųsti atgal gyvūnų, kuriuos ji leido importuoti arba vežti per savo teritoriją, o

teritorijose, kurios nurodytos Direktyvos 90/675/EEB I priede, laikytis Bendrijos taisyklių dėl gyvūnų apsaugos juos vežant;

c) 4 straipsnyje nurodytas patikrinimas, jei taikomas gyvūnams išleistiems iš karantino centro, veterinarinės gydytojų priimtiniu būdu patvirtina, kad gyvūnai atitinka šios direktyvos reikalavimus, o Direktyvos 90/425/EEB A priede nurodytiems gyvūnams yra išduoti sveikatą garantuojantys dokumentai, kurie, remiantis 23 straipsnyje nustatyta tvarka, pripažinti bent jau tapačiais minėtiems reikalavimams;

d) pasienio kontrolės posto kompetentingi pareigūnai, taikydami keitimosi informacija sistemą, kuri minima 12 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje, praneša valstybės narės arba narių, per kurių teritoriją vežami gyvūnai, bei pasienio išvažiavimo posto kompetentingiems pareigūnams apie tai, kad gyvūnai per jų postą jau pervežti;

e) per vieną iš teritorijų, nurodytų Direktyvos 90/675/EEB I priede, gyvūnai yra vežami laikantis Bendrijoje nustatytos tranzito (išorinio tranzito) procedūros arba kitos Bendrijos taisyklėse numatytos muitinio tranzito procedūros; pasirūpinti tranzitu vežamais gyvūnais ir jų gerove leidžiama tik tuose postuose, kurie įrengti įvažiavimo į vieną iš I priede nurodytų teritorijų arba išvažiavimo iš jų vietose.

2. Visas su šiuo straipsniu susijusias išlaidas padengia siuntėjas, gavėjas arba jų atstovas, valstybė narė jų nekompensuoja.

10 straipsnis

1. Jeigu Bendrijos taisyklėse arba nacionalinėse paskirties vietos taisyklėse numatyta, kad tose teritorijose, dėl kurių reikalavimai nėra suderinti ir kurios neatitinka bendrųjų Sutarties taisyklių, gyvūnai turi būti izoliuoti arba laikomi karantine, juos izoliuoti arba laikyti karantine leidžiama:

— išskyrus snukio ir nagų ligos, pasiutligės ir Njukaslės ligos atveju – karantino centre, įsikūrusiame trečiojoje šalyje, iš kurios kilęs gyvūnas, jeigu toks centras patvirtintas laikantis 22 straipsnyje nustatytos tvarkos ir yra reguliariai tikrinamas Komisijos veterinarinės ekspertų,

— karantino centre, įsikūrusiame toje Bendrijos teritorijoje, kuri atitinka B priede išdėstytus reikalavimus,

— paskirties ūkyje.

Laikantis 23 straipsnyje nustatytos tvarkos, gali būti numatytos specialios apsaugos priemonės, kurių turi būti laikomasi vežant iš karantino centrų, esančių gyvūnų kilmės ūkiuose ir paskirties vietoje, į pasienio kontrolės postus bei karantino centrus, apie kuriuos kalbama minėtos pastraipos pirmoje įtraukoje.

2. Jeigu oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo, atsakingo už pasienio kontrolės postą, įsakymu gyvūnams turi būti skirtas karantinas, atsižvelgiant į oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo nustatytą pavojingumą, gyvūnai karantino laikotarpiu turi būti:

- pačiame pasienio kontrolės poste arba netoli jo
- arba paskirties ūkyje,
- arba karantino centre, įsikūrusiame netoli paskirties ūkio.

3. Bendrieji reikalavimai, kurių turi būti laikomasi 1 dalies pirmoje ir antroje įtraukose minimuose karantino centruose, išdėstyti B priede.

Specialūs reikalavimai, kurie taikomi skirtingoms gyvūnų rūšims tvirtinti, priimami 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

4. Karantino centrų, apie kuriuos kalbama 1 dalies pirmoje ir antroje įtraukose bei 2 dalies pirmoje įtraukose, sąrašas tvirtinamas ir atnaujinamas laikantis 22 straipsnyje išdėstytos tvarkos. Karantino centrai yra tikrinami laikantis 19 straipsnio reikalavimų.

Karantino centrų sąrašą ir jo papildymus Komisija skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

5. Šio straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir 3 bei 4 dalys netaikomos karantino centrams, skirtiems tik 8 straipsnio A skirsnio 1 dalyje nurodytiems gyvūnams.

6. Visas su šiuo straipsniu susijusias išlaidas padengia siuntėjas, gavėjas arba jų atstovas, valstybė narė jų nekompensoja.

7. Iki 1996 m. sausio 1 d. Komisija pateikia Tarybai pranešimą ir pasiūlymus dėl karantinų centrų poreikio ir Bendrijos finansinės paramos jų veiklai paremti.

11 straipsnis

1. Kilus įtarimui, kad nesilaikoma veterinarijos teisės aktų arba abejojant dėl gyvūno identiškumo, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas arba kompetentinga institucija, nepažeisdami kitų šio skyriaus nuostatų, veterinarinius patikrinimus atlieka savo nuožiūra.

2. Valstybės narės imasi atitinkamų administracinių arba baudžiamojo poveikio priemonių, skirtų nubausti fizinius arba juridinius asmenis už veterinarijos teisės aktų pažeidimą, jeigu yra nustatoma, kad buvo pažeistos Bendrijos taisyklės, ypač jei sertifikatuose arba dokumentuose nurodyta informacija neatitinka faktinės gyvūno būklės, identifikavimo ženklai neatitinka šių

taisyklių arba gyvūnai nepristatyti į pasienio postą patikrinimui arba neišsiūsti į iš anksto numatytą paskirties vietą.

12 straipsnis

1. Jeigu, atlikus šioje direktyvoje minėtus patikrinimus, paaiškėja, kad gyvūnas neatitinka reikalavimų, išdėstytų Bendrijos taisyklėse, arba kai klausimo reglamentavimas nėra suderintas nacionalinėse taisyklėse, arba tokie patikrinimai atskleidžia pažeidimą, kompetentinga institucija, pasitarusi su importuotoju arba jo atstovu, nutaria:

- a) suteikti gyvūnams pastogę, juos šerti, girdyti ir, jei reikia, gydyti arba;
- b) jei reikia, patalpinti gyvūnus į karantiną arba izoliuoti siuntą;
- c) per tam tikrą laiką, kurį nustato kompetentinga institucija, ir, jei leidžia gyvūnų sveikatos ir gerovės reikalavimai, išsiūsti gyvūnų siuntą iš teritorijų, nurodytų Direktyvos 90/675/EEB I priede.

Šiuo atveju pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas privalo:

- apie nepriimtą siuntą informuoti kitus pasienio kontrolės postus, atsižvelgdamas į 4 dalies reikalavimus ir nurodydamas pastebėtus pažeidimus,
- atsižvelgdamas į 23 straipsnyje nustatyta tvarka apibrėžtas priemones, anuliuoti nepriimtą siuntą lydintį veterinarijos sertifikatą arba dokumentą,
- tam tikrais nustatytais laiko tarpais per centringas institucijas informuoti Komisiją apie pažeidimus, nurodant jų pobūdį ir dažnumą.

Nesant galimybių išsiūsti gyvūnų, visų pirma dėl priežasčių, susijusių su gyvūnų gerove, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas:

- gavęs kompetentingos institucijos sutikimą ir atlikus *ante-mortem* patikrinimą prieš skerdimą, gali leisti gyvūnus skersti žmonių naudojimui pagal Bendrijos taisyklėse išdėstytus reikalavimus,
- kitais atvejais turi teisę įsakyti gyvūnus paskersti kitais tikslais nei žmonių naudojimui arba susmulkinti skerdeną, tačiau turi nurodyti sąlygas, susijusias su gautų produktų panaudojimo kontrole.

Apie atvejus, kai naudojamos šiais nukrypimais, kompetentinga centrinė institucija informuoja Komisiją, vadovaudamasi 4 dalies nuostatomis.

Komisija apie tokius atvejus reguliariai informuoja Veterinarijos nuolatinį komitetą.

2. Importuotojas arba jo atstovas atsako už 1 dalyje nurodytoms priemonėms vykdyti padarytas išlaidas, siuntos sunaikinimą arba mėsos panaudojimą kitais tikslais.

Pajamos už parduotus produktus, kurie minimi 1 dalies c punkto trečioje pastraipoje, atskaičius minėtas išlaidas atitenka gyvūnų savininkui arba jo atstovui.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, jei reikia, priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

4. Kompetentingos valstybių narių institucijos, pasienio kontrolės postai ir Komisija bus informuojami vadovaujantis veterinarinių patikrinimų kompiuterizacijos plėtros programa.

Šiuo tikslu Komisija 23 straipsnyje nustatyta tvarka pasienio kontrolės tarnyboms ir prie Komisijos veikiančioms kompetentingoms veterinarijos institucijoms taiko kompiuterizuotą duomenų apdorojimo sistemą, kurioje turi būti kaupiami gyvūnų importo iš trečiųjų šalių duomenys (*Shift* projektas) ir kuri būtų sujungta su veterinarijos institucijų, nurodytų Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnyje, keitimosi informacija sistema.

5. Kompetentingos institucijos, jei reikia, platina jų žinioje esančią informaciją, remdamasi 1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymą⁽¹⁾.

13 straipsnis

Remdamasi 23 straipsnyje nustatyta tvarka ir antroje pastraipoje minimais planais, Komisija patvirtina taisykles, taikomas importuojant gyvūnus, skerstinus vietos gyventojų vartojimui, ir veislei arba produkcijai skirtus gyvūnus, auginamus tam tikrose teritorijose, nurodytų Direktyvos 90/675/EEB I priede, dalyse atsižvelgiant į tokių teritorijų specifines gamtos sąlygas, įskaitant atstumą iki žemyninės Bendrijų šalių teritorijos.

Šiuo tikslu vėliausiai iki 1991 m. gruodžio 31 d. valstybės narės pateikia Komisijai planą, kuriame pateikiamos procedūros, kaip turėtų būti vykdomi patikrinimai gyvūnus iš trečiųjų šalių importuojant į regionus, minimus pirmoje pastraipoje. Šiuose planuose turi būti nurodyti patikrinimai, taikyti į minėtas

teritorijas įvežtiems gyvūnams arba iš jų pagamintiems gaminiams, kad jie jokiais būdais nepatektų į kitas Bendrijos teritorijos dalis.

14 straipsnis

Gyvūnai, išskyrus tuos, kurie skirti skerdimui, ir registruotus arklinių šeimos gyvūnus, paskirties vietoje ir, jei reikia, praėjus tam tikram šios direktyvos 8 straipsnio A dalies 5 punkte nurodytam stebėjimo laikui, tikrinami taip, kaip aprašyta šios direktyvos 7 straipsnio 3 dalyje, identifikuojami ir registruojami taip, kaip nurodyta Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punkte.

Skerdimui skirtų gyvūnų identifikavimo arba ženklavimo procedūros nustatomos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

15 straipsnis

1. Importuojant šioje direktyvoje nurodytus gyvūnus, valstybės narės renka sveikatos mokesčių 4, 5 ir 8 straipsniuose nurodytų sveikatos inspekcijų ir tikrinimų išlaidoms padengti.

2. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma iki 1992 m. liepos 1 d. priima sprendimą dėl 1 dalyje aprašyto mokesčio dydžio ar dydžių ir dėl šios direktyvos įgyvendinimo principų ir išsamių taisyklių bei galimų išimčių.

16 straipsnis

Remiantis 23 straipsnyje nustatyta tvarka ir abipusiu pagrindu, tam tikromis sąlygomis, visų pirma atsižvelgus į patikrinimų, atliktų iki šios direktyvos priėmimo, rezultatus ir nepažeidžiant kontrolės, kuri atliekama siekiant įsitikinti, ar laikomasi gyvūnų gerovės reikalavimų juos vežant, identiško patikrinimas ir (arba) fizinis patikrinimas atliekami rečiau.

Komisija, leisdama nukrypti, atsižvelgia į tokius kriterijus:

- a) suinteresuotos trečiosios šalies pateiktas garantijas, kad laikomasi Bendrijos reikalavimų, ypač Direktyvų 72/462/EEB ir 90/426/EEB reikalavimų;
- b) suinteresuotos trečiosios šalies gyvūnų sveikatos būklę;
- c) informaciją apie sveikatos būklę suinteresuotoje trečiojoje šalyje;
- d) priemonių, kurias trečioji šalis taiko ligai stebėti ir su ja kovoti, pobūdį;
- e) veterinarinės tarnybos struktūras ir įgaliojimus;
- f) leidimų išdavimo tam tikroms medžiagoms taisykles ir jų atitikimą reikalavimams, išdėstytiems 1986 m. rugsėjo 16

⁽¹⁾ OL L 351, 1989 12 2, p. 34.

d. Tarybos direktyvos 86/469/EEB 7 straipsnyje dėl gyvūnų ir šviežios mėsos tyrimo likučiams nustatyti ⁽¹⁾;

g) Bendrijos atliktų patikrinimų rezultatus;

h) importo kontrolės rezultatus.

17 straipsnis

Ši direktyva neturi įtakos teisėms apeliacine tvarka apskūsti kompetentingos institucijos sprendimus, laikantis galiojančių valstybių narių įstatymų.

Paskirties valstybės narė kompetentinga institucija apie savo sprendimus informuoja tokiais sprendimais suinteresuotą importuotoją arba jo atstovą ir nurodo tokių sprendimų priežastis.

Importuotojui arba jo atstovui pareikalavus, minėti sprendimai ir priežastys jam pateikiami raštu, nurodant išsamią informaciją apie apeliavimo teises, kuriomis jis gali pasinaudoti pagal toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra įsikūręs pasienio kontrolės postas, galiojančius įstatymus, procedūrą ir taikomus laiko apribojimus.

II SKYRIUS

Nuostatos dėl apsaugos priemonių

18 straipsnis

1. Jei 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvoje 82/894/EEB dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje ⁽²⁾ paminėta zoonozė arba kitos gyvūnų ir žmonių sveikatai pavojingos ligos ar reiškiniai atsiranda arba plinta trečiosios šalies teritorijoje arba atsiranda kitų gyvūnų sveikatai pavojingų priežasčių, ypač susijusių su veterinarijos ekspertų išvadomis, Komisija savo nuožiūra arba valstybės narės pageidavimu, nedelsdama ir atsižvelgdama į padėties rimtumą gali patvirtinti tokias priemones:

- sustabdyti importą iš trečiosios šalies arba jos dalies ir, jei reikia, tranzitinės trečiosios šalies,
- nustatyti specialius reikalavimus gyvūnams, atvežamiems iš konkrečios trečiosios šalies arba jos dalies.

2. Jeigu šioje direktyvoje nurodytų patikrinimų metu nustatoma, kad gyvūnų siunta gali būti pavojinga gyvūnų arba žmonių sveikatai, kompetentinga veterinarijos institucija nedelsdama imasi šių priemonių:

- konfiskuoja ir sunaikina siuntą,
- apie patikrinimo rezultatus ir gyvūnų kilmę nedelsdama informuoja kitus pasienio kontrolės postus taip, kaip nurodyta 12 straipsnio 4 dalyje.

3. Šio straipsnio 1 dalyje aprašytu atveju gyvūnams, kuriems taikomas 9 straipsnis, Komisija gali taikyti laikinas apsaugos priemones.

4. Komisijos atstovai turi teisę nedelsiant apsilankyti trečiojoje šalyje.

5. Jeigu valstybė narė oficialiai informuoja Komisiją apie būtinybę imtis apsaugos priemonių, o Komisija netaikė 1 ir 3 dalyse aprašytų priemonių ir nesikreipė į Veterinarijos nuolatinį komitetą, kaip nurodyta 6 dalyje, ši valstybė narė tokiems gyvūnams gali taikyti laikinas apsaugos priemones.

Apie laikinas apsaugos priemones, taikomas trečiajai šaliai šioje dalyje nurodytomis sąlygomis, valstybė narė informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją, kaip nurodyta 12 straipsnio 5 dalyje.

6. Remiantis 22 straipsnio reikalavimais, ši informacija per 10 darbo dienų yra pateikiama Veterinarijos nuolatiniam komitetui, kad jis apsvaistytų 1, 3 ir 5 dalyse aprašytų priemonių išplėtimą, dalinius pakeitimus arba panaikinimą.

7. Sprendimai dėl priemonių, nurodytų 1, 2, 3 ir 6 dalyse, išplėtimo, dalinių pakeitimų arba panaikinimo priimami 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

8. Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės, jei reikia, priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

III SKYRIUS

Tikrinimas

19 straipsnis

1. Komisijos veterinarijos ekspertai, bendradarbiaudami su kompetentingomis nacionalinėmis institucijomis ir siekdami vienodo šios direktyvos reikalavimų taikymo, gali patikrinti, ar pasienio kontrolės postai, patvirtinti remiantis 6 straipsnio reikalavimais, ir karantino centrai, patvirtinti remiantis 10 straipsnio reikalavimais, atitinka A ir B prieduose išdėstytus kriterijus.

⁽¹⁾ OL L 275, 1986 9 26, p. 36.

⁽²⁾ OL L 378, 1982 12 31, p. 58. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 90/134/EEB (OL L 76, 1990 3 22, p. 23).

2. Komisijos veterinarijos ekspertai kartu su kompetentingomis nacionalinėmis institucijomis gali atlikti patikrinimą vietose.

3. Valstybė narė, kurios teritorijoje vykdoma kontrolė, suteikia Komisijos veterinarijos ekspertams paramą, kurios jiems gali reikėti atliekant savo užduotį.

4. Apie patikrinimo rezultatus Komisija informuoja valstybės nares.

5. Gavusi patikrinimo rezultatus, Komisija sprendžia, ar apsvartyti padėti Veterinarijos nuolatiniame komitete. Ji gali priimti reikalingą sprendimą 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Komisija seka įvykių raidą; atsižvelgdama į įvykių raidą ir remdamasi 22 straipsnyje nustatyta tvarka ji gali iš dalies pakeisti arba panaikinti 5 dalyje minėtus sprendimus.

7. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, jei reikia, priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

20 straipsnis

Jei remdamasi patikrinimų, atliekamų gyvūnų pardavimo vietose, duomenimis valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia, kad kitos valstybės pasienio kontrolės poste nesilaikoma šios direktyvos, apie tai ji nedelsdama praneša tos valstybės narės kompetentingai nacionalinei institucijai.

Pastaroji institucija imasi reikiamų priemonių ir informuoja pirmosios valstybės narės kompetentingą instituciją apie atliktų patikrinimų pobūdį ir priimtus sprendimus, nurodydama tokių sprendimų priėmimo priežastis.

Jei pirmosios valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia, kad tokių priemonių nepakanka, tokia institucija ir suinteresuotos valstybės narės kompetentinga institucija drauge svarsto galimus būdus ir priemones padėčiai ištaisyti, jei reikia, aplankydamos tokią valstybę narę.

Paaiškėjus, kad pirmoje pastraipoje minėtų patikrinimų metu ir toliau nesilaikoma šios direktyvos, paskirties valstybės narės kompetentinga institucija apie tai informuoja Komisiją ir kitų valstybių narių kompetentingas institucijas.

Komisija savo nuožiūra arba paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu į tokią valstybę narę siunčia inspektorių grupę ir kompetentingus nacionalinius pareigūnus. Atsižvelgdama į pažeidimo tipą tokia grupė gali būti toje valstybėje narėje tol, kol bus priimtas paskutinėje pastraipoje nurodytas sprendimas.

Paskirties valstybės narės prašymu tokios valstybės narės pasienio kontrolės poste arba karantino centre patikrinimai turi būti atlikti nelaukiant Komisijos išvadų.

Be to, paskirties valstybė narė savo ruožtu gali sugriežtinti gyvūnų, atvežamų iš tokių vietų, patikrinimus.

Inspektoriams, minimiems penktoje pastraipoje, patvirtinus pažeidimus ir bent vienai iš dviejų suinteresuotų valstybių narių pageidaujant, Komisija turi imtis atitinkamų priemonių 22 straipsnyje nustatyta tvarka. Remiantis ta pačia tvarka, šios priemonės turi būti patvirtintos arba apsvarstytos kaip galima greičiau.

21 straipsnis

1. Visos valstybės narės sudaro darbuotojų, paskirtų atlikti iš trečiųjų šalių vežamų gyvūnų veterinarinius patikrinimus, keitimosi programas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtas programas Komisija ir valstybės narės derina Veterinarijos nuolatiniame komitete.

3. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad būtų įgyvendintos programos, suderintos taip, kaip nurodyta 2 dalyje.

4. Kasmet, remiantis valstybių narių pranešimais, Veterinarijos nuolatiniame komitete yra apsvarstomas tokių programų įgyvendinimas.

5. Valstybės narės plėtoja ir tobulina keitimosi programas, atsižvelgdamos į igytą patirtį.

6. Bendrijos finansinis įnašas gali būti suteiktas keitimosi programoms skatinti ir plėtoti. Išsamios taisyklės reglamentuojančios tokį įnašą ir apskaičiuotą pinigų sumą, įskaitomą į bendrą Europos Bendrijų biudžetą, išdėstytos 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendime 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ⁽¹⁾.

7. Išsamios 1, 4 ir 5 dalių taikymo taisyklės, jei reikia, priimamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

IV SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

22 straipsnis

Jei nuoroda daroma į šiame straipsnyje nurodytą tvarką, laikomasi Direktyvos 89/662/EEB 17 straipsnyje nustatytos tvarkos.

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas, iš dalies pakeistas Sprendimu 91/133/EEB (OL L 66, 1991 3 13, p. 18).

23 straipsnis

Jei nuoroda daroma į šiame straipsnyje nurodytą tvarką, laikomasi Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnyje nustatytos tvarkos.

24 straipsnis

Prireikus šios direktyvos priedai iš dalies keičiami 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

25 straipsnis

Ši direktyva nepažeidžia muitinės taisyklių sąlygotų pareigų.

26 straipsnis

1. Direktyvos 72/462/EEB 12 ir 28 straipsniai išbraukiami.

Kol bus priimti sprendimai, numatyti šios direktyvos 5 ir 6 straipsniuose, galioja aktai, priimti laikantis Direktyvos 72/462/EEB 12 straipsnio reikalavimų.

2. Direktyvos 90/426/EEB 20 ir 21 straipsniai ir Direktyvos 90/539/EEB 27 straipsnis ir 29 straipsnio 2 dalis išbraukiami.

27 straipsnis

1. Direktyva 89/662/EEB iš dalies pakeičiama:

a) 19 straipsnio 2 dalyje vietoj „1992 m. gruodžio 31 d.“ įrašoma „1996 m. gruodžio 31 d.“;

b) 22 straipsnis pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„22 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1992 m. liepos 1 d. įgyvendina šią direktyvą.“

2. Direktyva 90/425/EEB iš dalies pakeičiama:

a) 7 straipsnis pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„7 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad tose vietose, į kurias leidžiama įvežti I priede nurodytus gyvūnus ir produktus iš trečiųjų šalių, pvz., uostuose, oro uostuose ir pasienio kontrolės postuose su trečiosiomis šalimis, esančiuose Direktyvos 90/675/EEB I priede nurodytose teritorijose, yra imamasi šių priemonių:

a) tikrinami gyvūnus ir produktus lydintys sertifikatai arba dokumentai;

b) gyvūnai ir produktai tikrinami laikantis 5 straipsnyje išdėstytų kontrolės taisyklių;

c) produktai iš trečiųjų šalių tikrinami laikantis Direktyvoje 90/675/EEB išdėstytų taisyklių;

d) gyvūnai iš trečiųjų šalių tikrinami laikantis Direktyvoje 91/496/EEB išdėstytų taisyklių.

2. Tačiau nuo 1993 m. sausio 1 d., nukrypstant nuo 1 dalies reikalavimų, gyvūnams arba produktams, kurie reguliariai ir tiesiogiai yra vežami transporto priemonėmis tiesiai iš vieno Bendrijos geografinio taško į kitą, taikomos 5 straipsnyje nurodytos kontrolės taisyklės.“

b) 23 straipsnis pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„23 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos pranešimu su galimais pasiūlymais, kvalifikuota balsų dauguma, pakartotinai išnagrinėja:

— iki 1993 m. sausio 1 d. – 10 straipsnio ir 5 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatas,

— iki 1996 m. sausio 1 d. – kitas nuostatas.“

c) 26 straipsnio:

pirmos pastraipos ii punktas pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„ii) kitų šios direktyvos nuostatų – 1992 m. liepos 1 d.“;

antra pastraipa išbraukiama.

3. Direktyva 90/675/EEB iš dalies keičiama:

a) 19 straipsnio 6 dalis pakeičiama ir išdėstoma taip:

„6. Remiantis 23 straipsnio reikalavimais, ši informacija per 10 darbo dienų yra pateikiama Veterinarijos nuolatiniam komitetui, kad jis apsvarstytų 1, 3 ir 5 dalyse aprašytų priemonių išplėtimą, dalinius pakeitimus arba panaikinimą. 23 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti priimti reikiami sprendimai, įskaitant susijusius su produktų judėjimu Bendrijos viduje tranzitu.“

b) 32 straipsnyje vietoj „iki 1991 m. gruodžio 31 d.“ įrašoma „1992 m. liepos 1 d.“

28 straipsnis

Laikydamosi 23 straipsnyje nustatytos tvarkos Komisija gali trejiems metams patvirtinti pereinamojo laikotarpio priemones, būtinas palengvinti perėjimą prie naujų šioje direktyvoje pateiktų patikrinimo priemonių.

29 straipsnis

Valstybės narės gali pasinaudoti Direktyvos 90/424/EEB 38 straipsnyje nurodyta Bendrijos finansine parama šiai direktyvai įgyvendinti, ypač kuriant keitimosi informacija tarp veterinarinių tarnybų ir pasienio postų tinklą.

30 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki:

- a) 1991 m. gruodžio 1 d. – įgyvendina 6 straipsnio 3 dalies, 13, 18 ir 21 straipsnių nuostatas;
- b) 1992 m. liepos 1 d. – įgyvendina kitas nuostatas.

Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodų darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Priimamos išsamios šios direktyvos, ypač 8 straipsnio 3 dalies, taikymo taisyklės, o 12 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nurodyta sistema įsigalioja 1992 m. liepos 1 d.

Jei neįmanoma laikytis pirmoje pastraipoje nurodytos datos, tą dieną imamasi 28 straipsnyje nurodytų pereinamojo laikotarpio priemonių.

31 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1991 m. liepos 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. BUKMAN

A PRIEDAS

Pasienio kontrolės postams tvirtinti taikomi bendrieji reikalavimai

Kad Bendrija patvirtintų pasienio kontrolės postus, tuose postuose:

- 1) turi būti specialiai įrengta aikštelė transporto priemonėms su gyvūnais privažiuoti, taip išvengiant bereikalingo laukimo;
- 2) įvairioms transporto priemonėms su gyvūnais pakrauti ir iškrauti skirtos patalpos turi būti lengvai valomos ir dezinfekuojamos, pakankamai erdvios, tinkamai apšviestos ir vėdinamos, kad jose būtų galima apžiūrėti, pašerti, pagirdyti ir pasirūpinti tam tikru gyvūnų kiekiu;
- 3) turi dirbti pakankamai, atsižvelgiant į pasienio kontrolės postuose tikrinamų gyvūnų skaičių, veterinarijos specialistų ir padėjėjų, specialiai parengtų tikrinti lydimuosius dokumentus ir atlikti šios direktyvos 4, 5, 8 ir 9 straipsniuose nurodytus klinikinius patikrinimus;
- 4) veterinarinius patikrinimus atliekantiems darbuotojams turi būti paskirtos pakankamai didelės patalpos, įskaitant persirengimo kambarius, dušus ir tualetus;
- 5) turi būti atitinkamos patalpos ir įrengimai mėginiams paimti ir apdoroti, atliekant įprastus Bendrijos taisyklių numatytus patikrinimus;
- 6) turi būti teikiamos specializuotų laboratorijų paslaugos, kuriose būtų įmanoma atlikti poste paimtų mėginių specialius tyrimus;
- 7) netoliese turi būti įmonė, turinti pastatus ir įrengimus, kuriuose būtų galima įkurdinti, pašerti, pagirdyti gyvūnus, juos gydyti ir, jei reikia, paskersti;
- 8) turi būti tinkamos patalpos gyvūnams iškrauti, pagirdyti, pašerti, prireikus tinkamai įkurdinti ir gydyti arba, jei reikia, nedelsiant paskersti, nesuteikiant jiems papildomų kančių, jeigu tokie postai naudojami kaip sustojimo arba perkrovimo vieta;
- 9) turi būti tinkama įranga, leidžianti greitai keistis informacija su kitais pasienio kontrolės postais ir kompetentingomis veterinarijos institucijomis, kurios minimos Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnyje;
- 10) turi būti valymo ir dezinfekcijos įrengimų bei priemonių.

B PRIEDAS

Karantino centrams tvirtinti taikomi bendrieji reikalavimai

1. Jiems taikomi A priedo 2, 4, 5, 7, 9 ir 10 dalių reikalavimai.
 2. Be to, karantino centrai:
 - turi būti nuolat kontroliuojami, už juos privalo atsakyti oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas,
 - turi būti įkurti tam tikru atstumu nuo ūkių arba kitų vietų, kuriose laikomi gyvūnai, įtariamai sergantys užkrečiamomis ligomis,
 - privalo taikyti kontrolės sistemą, užtikrinančią atitinkamą gyvūnų stebėjimą.
-